

opusdei.org

Mons. Ocariz: Samo Bog gasi našu žeđ za beskonačnim i željama naših srca

Propovijed prelata Opusa Dei, mons. Fernanda Ocáriza, na liturgijski blagdan svetog Josemarije, izrečena u župi svetog Eugena (Rim).

26.06.2025.

Upravo smo čuli u Evandelju da se „mnoštvo tiskalo oko Isusa da čuje riječ Božju“ (Lk 5,1). Stajali su uz jezero, a Krist je odlučio ući u lađu i

malo se udaljiti od obale. Gospodin je savršeno poznavao srca tih ljudi; razumio je da je svakome od njih, na ovaj ili onaj način, potrebno njegovo učenje kako bi osvijetlilo njihove živote.

Razmišljajući o ovom odlomku, sveti Josemaría je primijetio da se ono što se dogodilo prije dvije tisuće godina nastavlja događati i danas: svi ljudi „žele čuti Božju poruku, čak i ako to izvana ne pokazuju;“ svi, čak i oni kojima nedostaju riječi ili snaga da je izraze, osjećaju „čežnju da utaže svoju žeđ naukom Gospodina našega“ (Priatelji Božji, br. 260). Ta žeđ za beskonačnim pokazuje se na mnogo načina, iako ne mogu svi pokušaji istinski utažiti želje srce. Možda smo imali iskustvo gubljenja vremena tražeći neku vrstu sreće izgrađene isključivo na materijalnim dobrima, uspjehu ili udobnosti. Pa ipak, znamo da samo Bog daje

smisao svim stvarima i ispunjava najdublje želje naših srca.

Bezbrojni ljudi, otkrivši kršćanski život, pronašli su radost koja je duboka i trajna. Zato prizor opisan u Evanđelju nije samo trenutak prošlosti. Svaki od nas u svojoj duši nosi duboku čežnju koju samo Gospodin može ispuniti. Možemo zamoliti Boga da nam pomogne prepoznati u sebi i u drugima tu čežnju za njegovim licem, te znakove žeđi za Kristom. I možemo zamoliti za milost da prenesemo njegovu pravu sliku onima oko nas: sliku tog Krista koji se malo udaljava od obale kako bi ga svi, čak i oni najudaljeniji, mogli vidjeti i čuti njegov glas.

Na kraju ovog evanđeoskog odlomka, Isus poziva Petra, Jakova i Ivana da ga slijede. Zapanjujuće je shvatiti da je samo nekoliko godina kasnije njihov apostolski žar odnio Radosnu vijest u mnoga glavna središta

antičkog svijeta, uključujući i sam Rim. Čak i dok su se suočavali s progonima i nerazumijevanjem, prvi kršćani znali su da svijet pripada njima. „To je misionarski duh koji nas mora animirati“, komentira papa Lav XIV., „ne zatvarati se u svoje male skupine, niti se osjećati superiornima nad svijetom. Pozvani smo ponuditi Božju ljubav svima, kako bismo postigli ono jedinstvo koje ne poništava razlike, već cijeni osobnu povijest svake osobe i društvenu i vjersku kulturu svakog naroda“ (Papa Lav XIV, Homilija, 18. svibnja 2025.).

U drugom čitanju sveti Pavao jasno izražava uvjerenje koje je ispunjavalo rane kršćane pouzdanjem: „Ako smo djeca, onda smo i baštinici“ (Rim 8,17). Doista, ovaj svijet je dio naše baštine. U prvom čitanju kaže nam se da je Bog postavio čovjeka u svijet „da ga obrađuje i brine se o njemu“ (Post

2,15). Ovaj svijet je naš; on je istovremeno naš dom i naša zadaća.

Iz tog razloga, znajući da smo djeca Božja, ne možemo hodati kroz ovaj život kao stranci u tuđoj zemlji, niti lutati ulicama kao da gazimo po nepoznatom tlu. Svijet je naš jer pripada našem Bogu Ocu. Pozvani smo ljubiti ovaj svijet, a ne neki hipotetski u kojem bismo možda mislili da bismo se osjećali ugodnije. Uz nas mogu biti ljudi koji nam se čine pomalo nepoznati, jer im nismo mogli posvetiti pažnju koju zaslužuju. Možda je tu prvo mjesto da se počnemo okretati tim ljudima, kao što je to učinio Isus.

Kad nas je sveti Josemaría poticao da strastveno volimo svijet, često je upozoravao na to „mistično pusto maštanje“ koje postavlja uvjete na terenu koji želi evangelizirati, misleći: „Kad bi samo stvari bile drugačije.“ Možemo moliti

Gospodina da nam da sposobnost da prihvatimo misiju koju nam je povjerio s entuzijazmom, s gorljivošću djeteta koje radi uz svoju braću i sestre brinući se za vlastiti dom.

Danas, dok posebno usmjeravamo pogled na svetog Josemaríju, možemo uzeti za primjer njegovu vjeru i smjelost u poduzimanju pothvata koji su se činili nemogućima, u vremenu koje je u mnogim aspektima bilo daleko složenije i teže od našeg. Dopustimo si da nas inspirira to pouzdanje koje nas vodi da volimo ovaj svijet koji smo primili u baštinu i da se trudimo zadovoljiti čežnju za Kristom u toliko ljudi koje susrećemo.

Za to, kao i za sve ostalo, posebno se oslanjamo na posredovanje naše Majke, Svete Marije, koja s ljubavlju i strpljivošću bdije nad srećom sve svoje djece.

Amen.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/monso-
ocariz-samo-bog-gasi-nasu-zed-za-
beskonacnim-i-zeljama-nasih-srca/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/monso-
ocariz-samo-bog-gasi-nasu-zed-za-
beskonacnim-i-zeljama-nasih-srca/)
(7.08.2025.)